

O Č I H O V E C

První zmínka o Očihovci (Malém Očihově - Oczihow Minori) je v zakládací listině kláštera řeholníků řádu sv. Augustina Panny Marie v Roudnici nad Labem z roku 1333, kdy biskup Jan dává klášteru následující vsi : Páleč Větší s tvrzí, Šlapanice, Vrbičany, Libořice a Očihovec (Emler: Deset urbářů: VI).

Později, patrně v období husitských válek dostala se ves v držení Strojetic z Strojetic, kteří ji připojili ke svým manským statkům Kolečovu, Březnici atd., které však jim již král Ludvík z manství propustil, což stvrdil císař Ferdinand I. svým majestátem z 3. srpna 1527. Dne 13. června 1542 Jan či Ješek Strojetic z Strojetic a 9. března 1543 Kašpar Strojetic z Strojetic vtělují do nových Desk zemských prodej všeho svého dědictví včetně Očihovce (Kolečov, Bukov, Malá Černoc, Březnice, Boršice, Očihovec - Běsno) Václavovi Maštovskému z Kolovrat, který je roku 1542 pohnal, aby tento prodej do obnovených Desk zemských vtěliti dali. Jan mladší Krakovský z Kolovrat pak roku 1544 prodává Očihov, tvrz pustou s příslušenstvím za 1600 kop grošů českých Jeronýmu Hrobčickému z Hrobčic. V době bělohorských konfiskací byla ves v držení Kryštofa, rytíře Hrobčického z Hrobčic a Bohuslava staršího Hrobčického z Hrobčic. Jim roku 1623 skonfiskována třetina statků včetně Očihovce a prodána jednak Hertvíkovi Wratislavovi z Mirovic (část Bohuslava staršího Hrobčického) a Františkovi Clary de Riva (část Kryštofa Hrobčického). Koupě Wratislavů přešla s celým panstvím Líčkovským na Jaroslava z Hazenburka, který dle Berní ruly v roce 1654 držel v Očihovci následující:

2 sedláky s celkem 81 strychy orné půdy (Tomáš Syssmon a Havel Sykyř), kteří drželi 3 potahy, 3 krávy, 5 kusů jalového dobytka a 2 svině. K této části patřily i 2 strychy lesa.

Ves měla špatná stavení, málo luk, polí žitných a pšeničných.

Druhou část Očihovce - větší - držel po Janu Claryovi Julius Jindřich, vévoda Sachsen - Lauenburgský společně s Podbořanami.

V roce 1654 udává Berní rula v této části obce následující stav:

4 sedláky: Lorentz Tomáš,
Wencel Gelinger,
Matěj Helitzer,
Matěj Gruber.

se 126 strychy orné půdy

1 chalupník: Jiří Štrebl.

Celkem obec měla (tato část) 135 strychů orné půdy a 63 strychů porostlých, 9 potahů, 5 krav, 10 kusů jalového dobytka, 15 sviní a 7 koz.

I tento díl obce měl špatná stavení a málo polí a luk.

Část Hazenburskou již roku 1655 prodává paní Ester Juliana z Hezenburka, rozená Harasová Juliovi Jindřichovi, vévodovi ze Sachsen - Lauenburg, kteý ji připojuje k větší části Očihovce, kterou držel dosud a tak celá obec je součástí velkostatku Podbořany, prakticky až do zrušení patrimoniální správy v roce 1848.

Před zrušením patrimoniální správy měla obec v roce 1843 ve 30 domech celkem 173 obyvatel obojího pohlaví.

Ani po zrušení feudální správy nedošlo k pronikavému zvýšení počtu obyvatelstva.

Pozoruhodný zánam v knize zasedacího protokolu Obecního zastupitelstva můžeme číst k datu 19.května 1918, kdy na výzvu Okresního zastupitelstva v Podbořanech o vytvoření provincie "Deutschböhmen" zdejší Obecní zastupitelstvo se usnáší, že vítá úmysl vytvoření takové provincie a plně s ním souhlasí. Ale zdejší němečtí šovinisté klidně potom přijali zprávu o vytvoření ČSR, protože buržoasní republika je nikterak nezkracovala v jejich vykořisťovatelských požadavcích.

Odrůžení našich pohraničních území zdejší statkáři jen uvítali, poněvadž nacistická Říše poslala na místo placených slovenských dělníků tzv. Ostarbeitery, hlavně pak Poláky a Ukrajince, kteří zde pracovali na nucených pracích u jednotlivých statkářů.

Po osvobození naší vlasti Rudou armádou se stává prvním, prozatímním předsedou Místní správní komise Jaromír Krabec, který dne 10.srpna 1945 předává svoji funkci Ladislavu Maidlovi, kterého jako předsedu jmenovala Okresní správní komise v Podbořanech. Dne 10 listopadu však Ladislav Maidl obdikuje na funkci předsedy Místní správní komise a prozatímně je předsedou Václav Koča, který dne 18.prosince 1945 je zvolen řádným předsedou.

Potom nemáme od února 1948 do července 1954 dalších zpráv o situaci v obci, poněvadž protokol nebyl zapisován.

V roce 1954 je však předsedou Místního národního výboru v Očihovci soudruh Troller, který ve své funkci setrvává až do roku 1956.

Ve volbách v roce 1957 je zdejší obec jako samostatná zrušena a přičleněna jako osada k Místnímu národnímu výboru v Očihově.